

C/2024/2408

8.4.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 12 grudnia 2023 r. – Persidera SpA/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero
delle Imprese e del Made in Italy**

(Sprawa C-766/23, Persidera-2)

(C/2024/2408)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Persidera SpA

Druga strona postępowania: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero delle Imprese e del Made in Italy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 3 ust. 3 i 3a, art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE („dyrektywy ramowej”) ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2009/140/WE ⁽²⁾, jak również art. 5, 6, 8, 9 i 45 dyrektywy (UE) 2018/1972 ⁽³⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi tego rodzaju, jaki został wprowadzony w Republice Włoskiej na mocy art. 1 ust. 1031 bis ustawy budżetowej na 2018 r., oraz na mocy art. 1 ust. 1105 ustawy budżetowej na 2019 r., który to system pozbawia niezależny organ administracyjny jego funkcji regulacyjnych, lub w każdym razie znacznie je ogranicza, przewidując, że przyznanie dodatkowych zdolności przesyłowych następuje w drodze odpłatnej procedury zakładającej wybór oferty najkorzystniejszej ekonomicznie oraz udział operatorów zasiedziałych?
- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), art. 3, 5, 7 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2020 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽⁴⁾, art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej ⁽⁵⁾, motywy 11 i 20 decyzji UE 2017/899, oraz zasady słuszności, niedyskryminacji, ochrony konkurencji i uzasadnionych oczekiwań, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi takiemu jak ten wprowadzony na mocy właściwych przepisów krajowych (art. 1 ust. 1030, 1031, 1031 bis, 1031 ter, 1032 ustawy nr 205/2017), a także na mocy uchwał A.G.Com nr 39/19/CONS, 128/19/CONS, 564/2020/CONS oraz wydanych do nich decyzji dotyczących przyznania praw użytkowania częstotliwości przeznaczonych na potrzeby usługi telewizji cyfrowej, który to system, do celów przekształcenia „praw użytkowania częstotliwości” w „prawa użytkowania zdolności przesyłowych”, nie przewiduje przekształcenia na zasadzie równoważności, lecz zastrzega przyznanie części zdolności przesyłowych w drodze odpłatnej procedury, nakładając na operatorów dodatkowe koszty mające im zagwarantować zachowanie uprawnień, które nabyli uprzednio zgodnie z prawem?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. 2002, L 108, s. 33).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (wersja przekształcona) (Dz.U. 2018, L 321, s. 36).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 21.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2002, L 249, s. 21.

- 3) Czy prawo Unii, a w szczególności art. 8 i 9 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), art. 3, 5, 7 i 14 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2020 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), art. 2 i 4 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, motywy 11 i 20 decyzji UE 2017/899, zasady słuszności, niedyskryminacji, ochrony konkurencji i uzasadnionych oczekiwań oraz zasady proporcjonalności i adekwatności, stoi na przeszkodzie systemowi takiemu jak ten wprowadzony w Republice Włoskiej na mocy art. 1 ust. 1101–1108 ustawy budżetowej na 2019 r., art. 1 ust. 1030, 1031, 1031 bis, 1031 quater, 1032, 1033, 1034 e i 1037 ustawy budżetowej na 2018 r., uchwał A.G.Com nr 39/19/CONS (PNAF), 128/19/CONS i 129/19/CONS oraz wydanych do nich decyzji dotyczących przyznania praw użytkowania częstotliwości przeznaczonych na potrzeby usługi telewizji cyfrowej, który to system nie ustanawia środków o charakterze strukturalnym [i.] pomimo istnienia środków wyrównawczych lub równoważących o charakterze niestukturalnym, w celu skorygowania wcześniej powstałej sytuacji nierówności przewiduje odpłatną procedurę, która nakłada na operatorów dodatkowe koszty i obciążenia oraz czy takie prawo [Unii], w szczególności w świetle zasad proporcjonalności i adekwatności oraz zasad ustanowionych w wyroku w sprawie Persidera, stoi na przeszkodzie systemowi takiemu jak ten opisywany, mając na względzie także całokształt zmian wprowadzonych w systemie oraz „anomalie”, „uchylenia” i „nieprawidłowości” systemu stwierdzone w orzecznictwie krajowym i ponadnarodowym, o którym mowa w uzasadnieniu niniejszego postanowienia, czy też środki o charakterze niestukturalnym przyjęte przez organ w celu przywrócenia równowagi systemu są wystarczające?